

ԶԵՂՆԼՈՎ ԲԱԱՍՏԱՐ ԱՐՏԱՎՐԻՑՅԵՐՅ ԵՐԿՈՒ ԿՊԴ-
ՄԵՅ, ԿԵ մԱՅ ա = բ.

ՍՈՒՐՃԱՆԴԱԿ ԲԱԶՄԱՎԻԳԻ

ՆՈՐ ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ

1. ԹՈՒՈՑ ԳԱՂՏՆԻՎ ՄԸ

Առանձնական եամենակ մր « Տարւոյս
Սուրհանդակի հարցմանց մէջ կարգացի շատ մը
բաներ՝ դունց պատասխան տալի իմ զիսութե-
մէս ու հասակէս ալ վեր էիմ, և նթէ ամեղե-
ծօքէն կուգէք ըսմա՞ անոնց տրուած պատաս-
խամենք ալ իմ ըմբռնորութեմէս վեր էիմ . . .
գիտէք որչափ փափաքեի և սթափակամ է (որ-
պէս զի չըսմ տեսակ մը պարծենկուութեամ
միւթ է) զպրոցակամի մը՝ իւր ստորած չափին
մէջ կմնումներ լուծել, դժուարութեամց յաղթող
երեւել, և . . . Սուրհանդակին մրցամակներէն
մէկը կորգել՝ լուծելով օրինակ իմն (որպէս զի
իմ սիրած միւթիս մերձեցընեմ) թուարամական
կամ գրանչուական կամ երլրաչափակամ ա-
ռաջարկ մը . . . »: — Պատի. Ազիմի պատամի,
զիշանելով փափաքանաց՝ Սուրհանդակմ այս
անգամ նետենեալ առաջարկը կ'ըմէ՛ յատկու-
ակս քեզի և ք նամանիցոց համար, և քա-
ջազոյն լուժովին կը խոսամայ զպրոցակամի մը
յարմարագյն յսազոյն մրցամակլ : — Գլուխն,
պարուիկ, թէ թիւրեմ ալ (որ սոոց գլուութեանց
միւնունք կը համարուիմ) ունին իսենց խարէա-
կան հնարքները, որով արտաքին երեւութի ներ-
քեն կրօնմ երցմմ ստութեալը կամ մխալը՝
նշանառութիւն կամ ուղիղ կեղծել և այնպէս այ-
ուրիշներուն ծախել . . . նակ քոյ շամբք պիտի
վիմ այդ արտաքին քոյլը մէկով առնուկ և մխա-
լը մէջնոր հանել. Օրինակ իմթ, զիսմս դում ի
հարկէ, որ

Կրմայ իմենլ . . . ա > բ
չետեւաբար . . . ա = բ + գ
չետեւաբար . . . ա - բ = գ
նւ թէ (աթ) (ա-թ) = գ (ա-թ)
Ուսափ աթ-աթ-աթ+թթ=աթ-թթ
Խոկ փիտաղիւղով. աթ-աթ-աթ=աթ-թթ-թթ
Ամփոփետի. . . ա (ա-թ-թ) = թ (ա-թ-թ)

Արդ, ինչպէս կարեի է որ ա հաւասար իի-
մի թի, քամի որ զիտենք թէ ա > բ. ուրեմն
սիսար յայսմի է, բայց վերցպիեալ գործողու-
թիւնն ալ ուզի երեւոյթ մ'ութի. ուրեմն ի՞նչ
բանի մէջ է այդ գործողութեամ զաղամիքմ, և
ի՞նչպէս կրթաս դում ապացուցանիլ որ ա չէ
հաւասար թի: . . . Ցուսամ որ վարժապետիդ
սկսուի չըիմս լուծելու համար:

ԹՈՒԱՍԵՐ

ԳԵՂԵՑԿԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

(Ծար. տես յէջ 352)

ՊՐԱԿ Բ

ԵՐԵՎԱՆԱՅԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ԳԵՂԵՑԿԱԻՆ

ԳԼՈՒԽ Բ

Զգայարամակամ և զգայակամ գեղեցկին աստի-
ճամաւրուումը. — Եսակամ, եսայլակամ և այլա-
կամ զգացմութը. — Թեմադրութեանց (Suggestion)՝
ազիցութիւնը. — Իմացակամ կամ մտային երե-
ւոյթք. — Թելասայել, էօթէ, հուրէ. — Բարձրա-
գոյմ աստիճան գեղեցկին ըմբռմամ իտէալը. —
Մորիմ երկմաթուիչ սլացք ու գետմաքարչ գեռ-
ուումք :

Ա. — Եթէ բաւական ուժգին ջային
հասանց մը զգայարանաց ստորին գոտոյն մէջ
յատակ և կենդանի պատիկերներու լերածուելէ
յետոյ՝ իւր կորովին մէկ մասը տակաւին
անվիթար կը պահէ, հետզհետէ կը յառաջէ
գէւ ի մայոյոյն գոտին, զգացումը կը յու-
զէ, և այնու աւելի բարձր և ազնիւ գեղե-
ցիկ մը կը դոյանայ քան զայն որ պարզա-
պէս զգայարանաց մէջ սահմանափակ է, և